

Ўлимдан қўрқманг

08:00 / 26.12.2020 1929

Абу Жаъфар айтади: «Аҳмад ибн Ҳанбални Маъмуннинг олдига олиб боришди. Фуротни кечиб, ўтиб борсам, у хонтахта устида ўтирган экан. Унга салом бердим. «Эй Абу Жаъфар, сен таъқибга учрадинг», деди. Унга: «Сиз бугун бошлиқсиз, одамлар сизга эргашади. Аллоҳга қасамки, агар сиз Қуръонни махлуқ десангиз, одамлар ҳам шундай қилишади. Агар ундай демасангиз, одамларнинг кўпчилигини бундан сақлаб қоласиз. Кимдир сизни ҳозир ўлдирмаса, барибир бир кун вафот этасиз. Ўлим ҳақ, Аллоҳга тақво қилинг ва Қуръонни махлуқ деманг», дедим. Аҳмад ибн Ҳанбал йиғлаб, «Аллоҳнинг хоҳлагани бўлади. Эй Абу Жаъфар, айтган гапларингни яна қайтар», дедилар. Мен гапимни ҳар такрорлаганимда у яна «Аллоҳнинг хоҳлагани бўлади», дер эди.

Аҳмад ибн Ҳанбални Қуръонни махлуқ демагани учун ҳар куни дарра ургани олиб келишар эди. Уни ҳолдан тойгунча уришар, сўнг олиб кетишарди. Имом даррадан безиб қолган эдилар. Бир куни ўғирлик қилган бир кишини ҳам олиб келишди. Ўғри Аҳмад ибн Ҳанбалга: «Мен умримда жуда кўп ўғирлик қилдим, ахийри қўлга тушдим. Мени жуда кўп дарра уришган. Лекин бу йўлимдан қайтганим йўқ. Сиз мусулмонлар имомисиз, дин йўлидаги одамсиз. Дарранинг оғриғидан қўрқиб, динингиздан қайтманг», деди. Аҳмад ибн Ҳанбал бу гапдан қаттиқ таъсирланди ва дарраларга сабот билан чидаб тураверди. Шу тариқа мусулмонларнинг кўпчилигини фитнадан сақлаб қолди».

«Солиҳлар гулшани» китобидан